

Sygn. akt IV Ca 416/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 sierpnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Płocku, IV Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca SSO Małgorzata Szeromska

Sędziowie: SO Renata Wanecka (spr.)

SO Małgorzata Michalska

Protokolant: st. sek. sąd. Anna Bałdyga

po rozpoznaniu na rozprawie 9 sierpnia 2017r. w P.

sprawy z powództwa **G. M.**

przeciwko **A. B. (1), R. B. (1) i T. B.**

o zachówek

na skutek apelacji powódki i pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Gostyninie z 11 kwietnia 2017r.,

sygn. I C 311/15

1. zmienia zaskarżony wyrok

- w punkcie 1 i obniża zasądzoną od pozwanych na rzecz powódki kwotę do 8.099,99 zł (ośmiu tysięcy dziewięćdziesięciu dziewięciu złotych i dziewięćdziesięciu dziewięciu groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 20 maja 2015r. do dnia zapłaty,

- w punkcie 3 w ten sposób, że koszty procesu między stronami wzajemnie znosi,

- w punkcie 4 w ten sposób, że tytułem zwrotu wydatków nakazuje pobrać od G. M. kwotę 2.120,95 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia złotych, dziewięćdziesiąt pięć groszy), zaś od A. B. (1), R. B. (1) i T. B. kwotę 598,21 zł (pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia jeden groszy);

2. oddala apelację pozwanych w pozostałej części;

3. oddala apelację powódki;

4. zasądza od G. M. solidarnie na rzecz A. B. (1), R. B. (1) i T. B. kwotę 1.285 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję.

Sygn. akt IV Ca 416/17

UZASADNIENIE

Pozwem z 15 kwietnia 2015r. G. M. wniosła o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od A. B. (1), R. B. (1) i T. B. kwoty 37.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, iż zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 6 lutego 2015r. w sprawie I Ns 508/14 spadek po E. B. zmarłej dnia 22 września 2010r. na podstawie ustawy nabyły dzieci: G. M., W. M., K. B., R. B. (2) i T. O. po $\frac{1}{6}$ części każde z nich oraz wnuki: R. B. (1) i T. B. po $\frac{1}{12}$ części każdy z nich. Matka powódki - E. B. za życia darowała na rzecz syna J. B. i jego żony A. B. (1) nieruchomość stanowiącą działkę zabudowaną o numerze (...), położoną w miejscowości S., gm. S. o powierzchni 0,09 ha, dla której Sąd Rejonowy w Gostyninie prowadzi księgę wieczystą (...) o wartości 300.000 zł. Obdarowany J. B. zmarł 23 czerwca 2010r., a spadek po nim nabyli: żona A. B. (2) i synowie R. B. (1) i T. B.. Pozwani ponoszą odpowiedzialność względem uprawnionych do zachowku. Wskazała, że podstawę obliczenia należnego jej zachowku stanowi kwota 150.000 zł tj. połowa wartości darowanej nieruchomości. Natomiast wartość należnego jej zachowku została wyliczona na 12.500 zł. Ponadto na podstawie umów cesji nabyła od siostr T. (...) wierzytelności przysługujące im z tytułu zachowku. Stąd wartość dochodzonego roszczenia stanowi sumę tych trzech zachowków, po 12.500 zł każdy.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa. Przyznali, że spadkodawczyni darowała J. B. nieruchomość, ale jej stan był inny w dniu dokonywania darowizny i obecnie, ponieważ obdarowani dokonali na niej szereg nakładów. Zakwestionowali istnienie wierzytelności powódki z tytułu zachowku, ponieważ w dniu dokonywania darowizny na rzecz J. B. i A. B. (1) lub dzień wcześniej otrzymała ona od nich kwotę 10.000zł tytułem spłaty z gospodarstwa. Zakwestionowali też istnienie wierzytelności z tego tytułu T. (...), ponieważ otrzymały one w 1988r. darowizny od E. B., a ich wartość przekracza wartość wyliczonego zachowku.

Sąd Rejonowy w Gostyninie wyrokiem z 11 kwietnia 2017r. zasądził solidarnie od A. B. (1), R. B. (1) i T. B. na rzecz G. M. kwotę 15.398 zł z odsetkami ustawowymi od 20 maja 2015r. do dnia zapłaty (punkt 1); oddalił powództwo w pozostałej części (punkt 2); zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki 950 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 3) oraz tytułem zwrotu kosztów sądowych nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gostyninie solidarnie od pozwanych kwotę 1.087,67 zł, zaś od powódki – kwotę 1.631,50 zł (punkt 4).

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 8 lipca 1977r. E. i H. małżonkowie B. darowali córce T. O. i jej mężowi W. O. nieruchomość położoną we wsi S., oznaczoną jako działka nr (...) o powierzchni 9 arów o wartości 25.000 zł (przed denominacją).

E. i H. małżonkowie B. byli właścicielami gospodarstwa rolnego położonego w S., o pow. 9,76 ha. H. B. zmarł 9 września 1978r. Spadek po nim na podstawie testamentu nabyły żona E. B. i córka T. O.. W dniu 11 grudnia 1978r. E. B. i T. O. sprzedały to gospodarstwo Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w S. za cenę 708.987 zł (przed denominacją).

Bezpośrednio po sprzedaży E. B. podarowała po 50.000 zł (przed denominacją) dzieciom, w tym T. (...). Waloryzacja tej kwoty według przeciętnego wynagrodzenia z roku 1978r. (58.644 zł przed denominacją) i 2016r. (4.277zł), daje w zaokrągleniu kwotę 3.600zł.

W dniu 20 października 1981r. T. i W. małżonkowie (...) darowali E. B. nieruchomość położoną we wsi S. oznaczoną, jako działka ewidencyjna nr (...) o powierzchni 9 arów, która była już zabudowana budynkiem mieszkalnym. Wartość działki strony ustaliły na kwotę 40.000 zł.

E. B. 30 lipca 1999r. na podstawie umowy, sporządzonej w formie aktu notarialnego (rep. A nr (...)), darowała tę nieruchomość swojemu synowi J. B. i jego żonie A. B. (1).

W roku 2000r. powódka otrzymana od A. i J. B. kwotę 3.000zł. Waloryzacja tej sumy według przeciętnego wynagrodzenia z roku 2000r. (1.920 zł) i 2016r. (4.277 zł), daje w zaokrągleniu kwotę 6.400zł.

E. B. miała sześcioro dzieci: powódkę - G. M., W. M., T. O., K. B., R. B. (2) i J. B.. J. B. zmarł 23 czerwca 2010r. Spadek po nim nabyli jego żona A. B. (1) i synowie: R. B. (1) i T. B..

E. B. zmarła 22 września 2010r. Sąd Rejonowy w Gostyninie postanowieniem z 6 lutego 2015r. stwierdził, że spadek po niej na podstawie ustawy nabyli dzieci: G. M., W. M., K. B., R. B. (2) i T. O. po $\frac{1}{6}$ części każde z nich oraz wnuki: R. B. (1) i T. B. po $\frac{1}{12}$ części każdy z nich.

T. (...) 19 września 2014r. dokonały na rzecz G. M. cesji przysługujących im roszczeń do zachowku po E. B..

Wartość nieruchomości, która stanowi podstawę obliczenia zachowku, wynosi 153.800 zł, a obciążającej ją w chwili darowizny służebności 37.800 zł.

Dokonując oceny prawnej, Sąd I instancji wskazał, że w systemie prawa polskiego instytucja zachowku została ukształtowana, jako wierzytelność, tj. roszczenie o zapłatę określonej sumy pieniężnej, czyli jest to prawo o charakterze względnym. Spadkobierca uprawniony do zachowku jest wierzycielem spadkobiercy. Sąd ustala kto i w jakich częściach dziedziczyłby spadek z ustawy i określa wysokość zachowku zgodnie z art. 991 i nast. k.c. Wynosi on połowę wartości udziału, jaki przypadałby uprawnionemu przy dziedziczeniu ustawowym, natomiast, jeżeli uprawniony do zachowku jest osobą małoletnią albo trwale niezdolną do pracy wysokość ta wynosi dwie trzecie wartości tego udziału.

W każdym jednak przypadku należy dokonać oceny, która z tych osób byłaby powołana do spadku z ustawy. Udział spadkowy stanowiący podstawę do obliczenia zachowku ustala się dla każdego uprawnionego i udział ten mnoży się następnie przez jedną drugą lub dwie trzecie. Następnie przy obliczaniu wysokości zachowku należy ustalić czystą wartość spadku, którą ustala się według cen z chwili orzekania o zachowku stosownie do przepisów art. 995 kc oraz 1042 § 2 kc. W razie wątpliwości lub sporów, co do wyceny przedmiotu spadku jej wartość wycenia biegły z zastosowaniem cen rynkowych.

Sąd Rejonowy podkreślił, że G. M. jest osobą uprawnioną do zachowku, jako córka spadkodawczyni, a jej udział spadkowy wynosił $\frac{1}{6}$ części, podobnie jak T. (...), które scedowały na rzecz powódki swoje roszczenia z tego tytułu. Zgodnie z art. 1000 § 1 kc, jeżeli uprawniony nie może otrzymać od spadkobiercy należnego mu zachowku, może on żądać od osoby, która otrzymała od spadkodawcy darowiznę doliczoną do spadku, sumy pieniężnej potrzebnej do uzupełnienia zachowku. Przedmiotowa nieruchomość, darowana przez spadkodawczynię za życia A. i J. B., była jej jedynym majątkiem, wobec tego obowiązany do zapłaty zachowku są obdarowani tą nieruchomością lub ich spadkobiercy, a więc pozwani.

Sąd obliczył, że nominalna wartość zachowków należnych G. M., T. (...) wynosi po 9.666 zł dla każdej z nich, a mianowicie:

$153.800 \text{ zł (wartość rynkowa nieruchomości)} - 37.800 \text{ zł (wartość służebności)} = 116.000 \text{ zł} \times \frac{1}{12} = 9.666 \text{ zł}$.

Sąd I instancji uznał, że są podstawy dowodowe do przyjęcia, iż po sprzedaży 11 grudnia 1978r. przez E. B. i T. O. gospodarstwa rolnego, E. B., która miała udział wynoszący $\frac{3}{4}$ części, przekazała, między innymi córkom W. M. i T. O., kwoty po 50.000 zł (przed denominacją). Ponieważ od 1978r. nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza, Sąd dokonał waloryzacji przez odniesienie wypłaconych wówczas kwot do przeciętego miesięcznego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa GUS, które w 1978r. wynosiło 58.644 zł (przed denominacją), a w 2016r. wynosiło 4.277 zł. Wypłacone kwoty stanowiły zatem 85% wynagrodzenia z 1978r., co stanowi obecnie 3.600 zł (w zaokrągleniu).

Sąd nie wziął natomiast pod uwagę w obliczaniu zachowku należnego na rzecz G. M. kwoty 10.000zł, która miała otrzymać w 1999r. od obdarowanych J. i A. małżonków B.. Pozwani nie przedstawili przekonujących dowodów na tę okoliczność, a to na nich w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu, ponieważ powódka zaprzeczyła takiej wpłacie na jej rzecz. Przyznała natomiast, że od J. i A. B. (1) otrzymała kwotę 3.000zł w 2000r. Sąd uwzględnił ją zatem w rozliczeniach, uznając, że była to wpłata na poczet przyszłego zachowku. Sąd Rejonowy stwierdził, że od 2000r. także

nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza, uzasadniająca waloryzację. Sąd dokonał jej przez porównanie jej do przeciętego miesięcznego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa GUS, które w 2000r. wynosiło 1.920 zł, a w 2016r. wynosiło 4.277zł. Wyplacona kwota 3.000zł stanowiła zatem 150% wynagrodzenia z 2000r., co stanowi obecnie 6.400zł (w zaokrągleniu).

Nominalna wartość zachowków na rzecz uprawnionych wynosi po 9.666 zł. Natomiast po odliczeniu zwaloryzowanych kwot otrzymanych przez T. O. i W. M. od E. B. i przez G. M. od J. i A. B. (1), zachowki należne T. (...) wynoszą po 6.066 zł (9.666 zł-3.600 zł), a G. M. 3.266 zł (9.666 zł – 6.400 zł), co łącznie daje 15.398 zł, którą Sąd zasądził na rzecz powódki.

Zdaniem Sądu Rejonowego, zobowiązani do zapłaty tych zachowków są pozwani, A. B. (1), jako obdarowana i spadkobierczyni po drugim obdarowanym oraz R. i T., jako spadkobiercy po drugim obdarowanym. Ich odpowiedzialność jest solidarna, ponieważ nie dokonali dotychczas działu spadku po J. B.. Powódka może natomiast dochodzić trzech zachowków, ponieważ wierzytelności z tego tytułu skutecznie scedowały na nią uprawnione do zachowku T. (...).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając.

Apelację od wyroku wniosły obie strony.

A. B. (1), R. B. (1) i T. B. zaskarżyli wyrok w punktach 1, 3 i 4 i zarzucili:

- obrazę prawa materialnego art. 994 § 1 kc, polegającą na doliczeniu do spadku darowizny dokonanej na rzecz A. B. (1), która nie jest ani spadkobierczynią, ani osobą uprawnioną do zachowku, co doprowadziło do zawyżenia kwoty i kosztów procesu zasadzonych na rzecz G. M.;
- naruszenie przepisów postępowania art. 328 § 2 kpc poprzez brak właściwego uzasadnienia, dlatego Sąd przyjął przy obliczaniu zachowku darowiznę uczynioną przez E. B. na rzecz A. B. (1);
- nieuwzględnienie wniosku o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów zastępstwa adwokackiego.

Wskazując na powyższe, pozwani wniesli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kwoty zasądzonej w punkcie 1 do 2.466 zł; obniżenie kosztów procesu zasadzonych w punkcie 3 do kwoty 154 zł oraz zobowiązanie w punkcie 4 do zwrotu kosztów sądowych w ten sposób, by w miejsce kwoty 1.087,67 zł, należnej od pozwanych, wpisać 176 zł oraz w miejsce kwoty 1.631,50 zł od powódki, wpisać 2.543 zł. Ponadto wniesli o zasądzenie na ich rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu za II instancję.

G. M. zaskarżyła wyrok w części oddalającej powództwo co do kwoty 10.602 zł z odsetkami ustawowymi od 20 maja 2015r. do dnia zapłaty i zarzuciła:

- naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez błędne uznanie za wiarygodne zeznań K. B. i W. O. w części dotyczącej darowania przez E. B. w 1978r. po 50.000 zł na rzecz każdego z dzieci, w sytuacji gdy są one wewnętrznie niespójne oraz sprzeczne z zeznaniami świadków: W. M., T. O., R. B. (2) i powódki G. M.;
- błąd w ustaleniach faktycznych i przyjęcie, że spadkodawczyni przekazała po sprzedaży gospodarstwa rolnego na rzecz każdego z dzieci po 50.000 zł;
- naruszenie art. 994 § 1 kc poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie przy obliczaniu substratu zachowku, darowizn w kwocie po 50.000 zł przekazanych przez spadkodawczynię w 1978r. na rzecz każdego z dzieci;
- naruszenie art. 358¹ § 3 kc poprzez błędne jego zastosowanie i dokonanie waloryzacji 3.000 zł otrzymanej w 2000r. przez powódkę od A. i J. małżonków B. w sytuacji, gdy od 2000r. do chwili obecnej w Polsce nie nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i podwyższenie kwoty zasądzonej w punkcie 1 o dalsze 10.602 zł z odsetkami ustawowymi od 20 maja 2015r. do dnia zapłaty i stosowne rozstrzygnięcie o kosztach procesu za I instancję. Wniosła również o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy uwzględnił zarzut powódki dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i uznał, że nie było podstaw do przyjęcia, że E. B. po sprzedaży gospodarstwa rolnego w 1978r. podarowała W. M. i T. O. po 50.000 zł. Zainteresowane zaprzeczyły tej okoliczności, zaś zeznania świadków, zwłaszcza ich brata K. B., nie są wystarczające. Nie był on obecny przy wręczaniu pieniędzy, świadek swoje twierdzenie opiera wyłącznie na przekonaniu, że musiało tak być, ponieważ sam otrzymał wówczas od matki pieniądze. Pozwani nie dysponują pisemnym pokwitowaniem, a to ich obciąża dowód w tej kwestii. Z tych samych względów nie można ustalić, że G. M. dostała od J. B. 10.000 zł zaraz po darowaniu nieruchomości będącej przedmiotem postępowania. Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd I instancji jest niekonsekwentna. Skoro odmówił waloru wiarygodności zeznaniom świadków potwierdzających, że A. i J. B. „spłacili” powódkę, to niezrozumiale jest, dlaczego odmiennie ocenił dowody, które również pośrednio wskazywały na obdarowanie W. M. i T. O.. W obu wypadkach pozwani nie dysponowali dokumentem potwierdzającym otrzymanie gotówki lub dowodem przelewu na rachunek bankowy.

Wobec powyższego, rozważania na temat ewentualnego doliczenia darowizn na rzecz dzieci poczynionych za życia przez spadkodawczynię, stosownie do treści art. 994 § 1 kc, są zbędne.

G. M. przyznała natomiast, że dostała od J. B. 3.000 zł na poczet należnego zachowku i tę sumę należało uwzględnić do dalszych obliczeń. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że od 2000r. do dnia wyrokowania nastąpiła istotna zmiana siły nabywczej pieniądza. Wprawdzie nie mamy już do czynienia z hiperinflacją, jaka miała miejsce w Polsce w pierwszej połowie lat 90. XX wieku, ale jednak porównanie średniego wynagrodzenia w 2000r. i w 2017r. pozwala stwierdzić, że wzrosło ono co najmniej dwukrotnie. Dlatego Sąd I instancji prawidłowo zastosował art. 358¹ § 3 kc i dokonał waloryzacji otrzymanego świadczenia poprzez porównanie go do wynagrodzenia w chwili obliczania zachowku.

Dalej idące zarzuty podnieśli w swojej apelacji pozwani.

Należy zgodzić się z ich twierdzeniem, że Sąd Rejonowy niewłaściwie zastosował art. 994 § 1 kc. Zgodnie z jego treścią, przy obliczaniu zachowku nie dolicza się do spadku drobnych darowizn, zwyczajowo w danych stosunkach przyjętych, ani dokonanych przed więcej niż dziesięciu laty, licząc wstecz od otwarcia spadku, darowizn na rzecz osób niebędących spadkobiercami albo uprawnionymi do zachowku.

Ustawa określa darowizny, które nie podlegają doliczeniu, dotyczy to m.in. darowizn dokonanych na rzecz osób niebędących spadkobiercami ani uprawnionymi do zachowku przed więcej niż dziesięciu laty, licząc wstecz od otwarcia spadku. Z kolei darowizny uczynione na rzecz spadkobierców lub osób uprawnionych do zachowku podlegają doliczeniu niezależnie od tego, kiedy zostały dokonane. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 lutego 2014r., I CSK 252/13, OSNC – ZD 2015, nr B, poz. 25; Elżbieta Skowrońska – Bocian, Jacek Wierciński, Komentarz do Kodeksu cywilnego, LEX).

A. B. (1) nie jest spadkobierczynią E. B. ani nie jest osobą uprawnioną do zachowku po swojej teściowej. Została obdarowana nieruchomością wspólnie z mężem 30 lipca 1999r. Natomiast E. B. zmarła 11 lat później (22 września 2010r.). Wobec powyższego, w świetle art. 994 § 1 kc, darowizna na jej rzecz nie podlega doliczeniu do spadku.

Inaczej przedstawia się sytuacja obdarowanego syna spadkodawczyni – J. B., którą dolicza się do spadku, bez względu na to, kiedy została dokonana. Fakt, że od daty darowizny do otwarcia spadku upłynął okres dłuższy niż 10 lat, w tym wypadku nie ma znaczenia. Pozwani są zobowiązani do zapłaty zachowku tylko i wyłącznie, jako spadkobiercy J. B..

Na marginesie tylko należy zaznaczyć, że intencją powódki nie było kierowanie roszczenia o zachowek z tytułu darowizny przypadającej na jej bratową, co wynika z uzasadnienia pozwu. Sąd Rejonowy orzekł więc o żądaniu, którego G. M. nie zgłosiła (art. 321 kpc).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy obliczył wysokość zachowku w następujący sposób:

$153.800 \text{ zł (wartość rynkowa nieruchomości)} - 37.800 \text{ zł (wartość służebności)} = 116.000 \text{ zł} \times \frac{1}{2}$ (darowizna na rzecz J. B.) = 58.000 zł

$58.000 \text{ zł} \times \frac{1}{6}$ (udział w spadku) $\times \frac{1}{2} = 4.833,33 \text{ zł}$ (wysokość zachowku)

Ponieważ G. B. nabyła na podstawie cesji prawo do zachowków przypadających także jej siostrze T. (...), łącznie należałoby zasądzić na jej rzecz 14.499,99 zł (4.833,33 zł \times 3), ale po odliczeniu sumy wpłaconej przez J. B., tj. 6.400 zł (po waloryzacji), ostatecznie Sąd uwzględnił powództwo do kwoty 8.099,99 zł.

Odsetki ustawowe należało zasądzić na podstawie art. 481 kc, a ponieważ z treści pozwu jednoznacznie wynika, iż chodzi w tym wypadku o odsetki za zwłokę w spełnieniu świadczenia, Sąd zaznaczył to w sentencji wyroku, by uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych co do wysokości oprocentowania wynikającego z ustawy.

Następstwem obniżenia zachowku, jest zmiana w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu w I instancji. Powódka wygrała spór w 22% (8.099,99 zł : 37.500 zł), jest zatem stroną przegrywającą i to od niej należałoby zasądzić część poniesionych przez pozwanych kosztów procesu. Jednak z uwagi na to, że w apelacji wniosek zmierzał wyłącznie do obniżenia kosztów, a wysokość zasądzanego roszczenia zależała od oceny i obrachunku Sądu, koszty procesu w I instancji między stronami zostały wzajemnie zniesione (art. 100 kpc).

O zwrocie wydatków na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gostyninie, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Skarb Państwa tymczasowo wyłożył w toku procesu 2.719,17 zł, zatem od pozwanych należało solidarnie pobrać 598,21 zł (2.719,17 zł \times 22%), natomiast od powódki – 2.120,95 zł (2.719,17 zł \times 78%).

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc, częściowo uwzględniając apelację pozwanych. Natomiast apelacja powódki, zgodnie z art. 385 kpc, podlegała oddaleniu w całości. Wprawdzie część jej zarzutów okazała się słuszna, ale nie doprowadziła do korzystnej dla niej zmiany orzeczenia.

O kosztach procesu w II instancji Sąd rozstrzygnął zgodnie z art. 100 kpc. Strona powodowa przegrała w postępowaniu odwoławczym w całości, dlatego nie ma podstaw do zasądzenia na jej rzecz kosztów poniesionych na tym etapie. Z kolei pozwani wygrali w połowie (8.099,99 zł : 15.398 zł – w.p.z.), dlatego Sąd Okręgowy zasądził na ich rzecz od powódki 1.285 zł, tj. połowę poniesionych kosztów (opłata od apelacji 770 zł + koszty zastępstwa prawnego 1.800 zł). Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika została ustalona na podstawie § 10 ust. 1 pkt. 1) w zw. z § 2 pkt. 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Renata Wanecka Małgorzata Szeromska Małgorzata Michalska

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki.

28 sierpnia 2017r.

Renata Wanecka